

הישיבה ה-65 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום חמישי, כ"א באב תשע"ב (09.8.2012)

עירונית אריאל

הישיבה ה-65 (שלא מן המניין) של מועצת העירוניה

מיום חמישי, כ"א באב תשע"ב (09.8.12)

נוכחים:

מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר

חסרים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר

משתתפים:

מר מוטי אמיר	- מנכ"ל העירוניה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירוניה
גב' שוש שמיר	- מנהלת גני ילדים ותקציבאית
גב' שרה פרא	- מנהלת אגף החינוך
מר אלי גלעד	- מנהל אגף הרווחה

על סדר היום:

1. דיון חוזר בשינוי מס' 1 לתקציב 2012.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לפתוח את הישיבה שלא מן המניין מספר 65 – דיון

חוזר בשינוי מס' 1 לתקציב 2012.

1. דיון חוזר בשינוי מס' 1 לתקציב 2012.

מר ג'והר חלבי : חברים, הצעת התקציב הזאת, שינוי מספר 1, הוצג בפניכם

גם בישיבה הקודמת וגם הועבר אליכם לפני כמעט יותר מחודש ימים אם אני לא טועה.

אני גם, בנוסף, אתמול או שלשום, העברתי לראש העיר מכתב שהופץ לכל חברי

המועצה. המכתב מדבר על מהות השינוי, על החשיבות של שינוי התקציב, באיזה

מחלקות, באיזה אגפים בכלל זה פוגע אם לא נבצע את השינוי הזה.

אם אתם רוצים שאנחנו נעבור אחד אחד, סעיף סעיף, הוצאה הוצאה – אין לי שום

בעיה. בכל מקרה, הסעיפים העיקריים של השינוי של התקציב, אני הצבעתי עליהם, יש

כמה נקודות חשובות. לדוגמא, באגף החינוך יש כמה סעיפים. היתה שם טעות, לא

שמישהו התכוון לזה, שום דבר. כשישבתי עם שוש שמיר בנושא של מפעל ההזנה –

ההכנסות ממפעל ההזנה היו צריכות להסתכם על 606,000 שקל, ההוצאות 753,000

שקל, ההפרש בין הכנסה הוצאה, זה חלק העירייה וכן הנחות של משפחות נזקקות

שאנחנו נותנים. אני, תוך כדי טעות ברמת הרישום, הקלדת הנתונים בתקציב המקורי,

את ההכנסה שמתתי תחת סעיף הוצאה ואת ההוצאה שמתתי הפוך. פה, המשמעות היא

כפולה. מבחינת ההפרש בין ההכנסות להוצאות היא כפולה.

שנית כל, אני תקוע עכשיו במצב כזה, אני 'או-טו-טו' בספטמבר, בקושי אני יכול

לעמוד בהוצאות של ספטמבר, אין לי להשלים את השנה. ואם אין לנו להשלים את

השנה, אנחנו נפגע במפעל ההזנה, נשתק את מפעל ההזנה. זה דבר שהוא באמת היה

מאד מהותי בקטע הזה.

בנוסף, קיבלנו דו"ח בטיחות על כל נושא המתקנים בגני ילדים. הערכה שלנו

שההוצאות האלה יעלו כ-60,000 שקל. לא היה לנו בתקציב, כי אנחנו לא עושים את זה

ככה כל שנה בשוטף. זה דברים שהם לפי הבקשה, לפי דרישות, על מנת לקבל אישור

בטיחות לגנים. ובסעיף הזה אני תקצבתי פה תוספת, לא שתוספת, לא היה מתקצב

בכלל, תקצבתי,

מר פבל פולב : זה פעם ראשונה עושים את מה שאתה אומר? זה פעם

ראשונה עושים?

מר ג'והר חלבי : לא פעם ראשונה.

מר פבל פולב : שנה שעברה או שנה לפני זה לא היו דברים כאלה?

מר ג'והר חלבי : לא היה. לא היה. מהתחזוקה השוטפת היינו מתקנים פה

ושם. עכשיו, יצא דו"ח בטיחות מאד חריף, מאד חמור, שצריך לתקן הרבה מתקנים ולהחליף הרבה מתקנים.

מר יחיאל טוהמי : ראיתם בתל-אביב מה קרה?

מר ג'והר חלבי : זה לא קשור לזה, אבל זה דוגמא חיה.

מר מקס צ'רנוגלז : לא היה תב"ר שהצבענו על מתקנים לגני ילדים?

מר ג'והר חלבי : לא. לא.

מר מקס צ'רנוגלז : זה בנוסף למשהו?

מר ג'והר חלבי : היה תב"ר רהיטים לגנים.

מר מקס צ'רנוגלז : לא רהיטים, היה מתקנים שאמרתם שזה בטיחות.

מר ג'והר חלבי : רבותי, תפרידו,

מר מקס צ'רנוגלז: אני שואל. אני שואל.

מר ג'והר חלבי: לא, אני אומר לשרה. תקשיבו, אם אתם מדברים על הישיבה הקודמת שהיתה, ה-תב"ר שאנחנו הצבענו עליו זה מגמשות למתקנים. איפה שיש את המתקן עצמו, אנחנו מרימים את המתקן, חופרים, עושים שכבת בטון, עם מגמשת, ואחר כך מביאים את המתקן עצמו.

מר מקס צ'רנוגלז: זה פרויקט מסוים.

מר ג'והר חלבי: כן. אני מדבר, בנוסף יש מתקנים. דוגמא, מגלשה שצריך להחליף אותה טוטאלית, שכבר אסור להשתמש בה, אסור שהיא תהיה בגן. האישור של הבטיחות, לא נקבל אותו לפתוח את שנת הלימודים של הגן בלי הסעיף הזה. ואלה דוגמאות חיות. אין לי פה אינטרס לתקצב 60,000 שקל לסעיף החלפת מתקנים ולא לעשות את המתקנים. איזה אינטרס יש לי או יש לה או יש למישהו פה בתחום הזה? אם אנחנו נעבור לנושא של הרווחה – ברווחה יש בית חם לנערה. בית חם לנערה תוקצב כ-145,000 שקל. מלוא הסעיף, בלי יוצא מן הכלל, כל הסכום תוקצב תחת סעיף הוצאות פעולה. אני היום כדי להעסיק גם עובדת סוציאלית, גם אם בית, אני חייב לפתוח סעיף תקציבי לשכר. בא אלי, ביקש, אמרתי לו – תשמע, אני לא יכול, אני חייב את האישור שלכם, של מועצת העיר. ואני אומר לכם בפירוש, אני עשיתי את זה. אבל אם לא יאושר, חד משמעית, זה ייסגר. וזה ייסגר מסיבה אחת – אסור לקלוט עובד או עובדת שאין סעיף תקציבי לזה. ואני עשיתי את זה.

מר פבל פולב: מה שאתה אומר במילים אחרות, אנחנו צריכים עוד כסף לשכר,

מר ג'והר חלבי: לא, סליחה, לא.

מר פבל פולב: לפעילות?

מר ג'והר חלבי: הסכום תוקצב,

מר מוטי אמיר: הכסף קיים, רק צריך להעביר את זה.

מר ג'והר חלבי: הסכום תוקצב 145,000 שקל. אם אתה רוצה, אני מוכן

לפתוח להראות לך, תוקצב ב-145,000 שקל. אותם 145,000 שקל, במקום שיהיה תחת סעיף אחד פעולות, חילקנו את זה לשניים. לקחנו סכום להוצאה לפי הצפי שלנו כמה זה ההוצאה, היתרה נשאר לפעולה. וכל הסעיפים של הרווחה הם שינוי מסעיף לסעיף, הקטנה והגדלה, וכנ"ל בקשר לחינוך. הרבה סעיפים עם הקטנה והגדלה. יתר הסעיפים של החינוך הם הקטנה והגדלה, ניוד בין הסעיפים.

הנושא של מועצה דתית – סליחה, אני רק שואל אם קראתם את המכתב שלי. הנושא של מועצה דתית התקבל, אנחנו אישרנו את התקציב בינואר או בתחילת פברואר. אחרי שאישרנו, כבר בתחילת אפריל, ומועצה דתית ההשתתפות שלה היא לא רצון שלך ושלי ושל מישהו פה, זה חוק שנוחת עלינו ממשרד הדתות. אם לא נבצע את זה, משרד הפנים ימשוך מהכסף שלנו ויעביר להם.

מר יחיאל טוהמי: כן, זה ברור.

מר ג'והר חלבי: לכן, התקציב שאנחנו אישרנו זה 972,000 שקל, בכפוף

לאותו סכום שהועבר שנה שעברה.

עכשיו, קיבלנו באפריל הודעת משרד הדתות, שהסכום הוא כמעט 1,009,000 שקל. אני שלחתי ערעור. מה פתאום? איך קבעתם? כל השנים תוקצבנו 50-50. למה עכשיו אנחנו 60 ואתם 40? הם קיבלו את הפניה שלנו, הורידו את זה ל-50-50, אבל יש את העדכון של התקציב. העדכון של התקציב מעלה אותם כמעט ב-40,000 שקל, 30 ומשהו אלף שקל הפרש. אם זה לא יתוקצב, הסעיף הזה יהיה גירעוני. והם לא ישאלו אף אחד פה, הם יקחו את הכסף.

איגוד כיבוי אש וגם איכות הסביבה – שני האיגודים האלה שלחו לנו הודעות, ואני

אראה לכם פה מכתבים, גם של איגוד ההצלה. אם לא נעביר את הכסף, הפרש של כמעט 32,000 שקל, גם, הולכים למשרד הפנים שמשרד הפנים יקזז. כנ"ל איגוד ערים כיבוי אש.

רבותי, רוב השינויים בסעיפי השכר הם מתבטאים בהסכמים – האחד התקבל ב-10 למאי, נקרא הסכם של הפרשה לקופה לרווחת העובדים. התקבל ב-8 למאי, גם הסכם, דמי חבר לקרן לגמלאים. כל הגמלאים שיש לנו בפנסיה תקציבית, יש עירייה השתתפות בקרן כזאת שהיא היתה, כבר מ-2008 היה עליה דיונים, היא רק אושרה. ב-8 למאי נשלחה הודעה שמשרד האוצר אישר את הקרן, מחייבים אותנו עכשיו להעביר להם רטרו עבור 2011 וגם עבור 2012.

יש פה הסכם, 2.5% תוספת 1 באוקטובר לעובדים, לכל העובדים, בלי יוצא מהכלל. זה הסכם קיבוצי. נרצה, לא נרצה, נסכים, לא נסכים, זה יאושר במסגרת ההסתדרות והעובד יקבל את הכסף שלו גם אם לא נאשר את הסעיף. אז מה, מה אנחנו עושים פה, גורמים לתקציב שלנו להיכנס לגירעון, סתם סעיפים שיהיו בגירעונות? מיותר, אני לא חושב שזה רלוונטי. אם ישנו איזה סעיף כלשהו,

מר יחיאל טוהמי: יש עוד איזה משהו שאתה רוצה להגיד מעבר לזה? מישהו רוצה להגיד משהו עכשיו? לפי הסדר, בבקשה.

מר אלי שבירו: אני רוצה להגיד משהו. תראו, גם בוועדת כספים וגם כאן, רון כל הזמן מדבר שהשנה הזאת תהיה שנה קשה. השנה הזאת, מבחינה תקציבית, היא לא תהיה כמו השנה הקודמת, ותהיה לנו בעיה בתקציב, ואנחנו צריכים לראות איך אנחנו מסתדרים במסגרת התקציב.

ואנחנו יושבים היום על עדכון מספר 1 של התקציב, ואני חושב שזה בדיוק המקום, אני חושב שהשינויים שמדבר עליהם ג'והר הם שינויים שצריך באמת לבצע אותם. אבל, כדי לבצע אותם צריך לעשות עוד כמה שינויים, כי אנחנו מדברים על שינויים בתקציב.

מר יחיאל טוהמי: למשל?

מר אלי שבירו : למשל: אנחנו הקמנו את חברת גוונים. חברת גוונים זו חברה ששואבת מאיתנו ים של כסף. יש שם תקורות כפולות ומכופלות. יש שם את חברת גוונים, היא היתה צריכה לבלוע בתוכה את המרכז הבינתחומי, אבל המרכז הבינתחומי קיים. משלמים שם שכר למנכ"ל של המרכז הבינתחומי ועוד,

מר יחיאל טוהמי : אבל, אלי,

מר אלי שבירו : שניה רגע, תן לי לסיים.

מר יחיאל טוהמי : אבל אנחנו לא מדברים כרגע על,

מר אלי שבירו : תן לי לסיים. תיכף תבין למה אני חותר.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, בסדר.

מר אלי שבירו : משלמים שם שכר למנכ"לית, סדר גודל של כ-30,000 שקל. ועוד שכר למנהלת חשבונות של מעל 20,000 שקל. ועוד שכר ועוד שכר ועוד שכר. אנחנו יכולים, כשאנחנו מדברים על עדכון התקציב, לקבל החלטה שאנחנו, ואם אנחנו נקבל החלטה כזאת אני אתמוך בתקציב. נבטל את חברת גוונים, נחסוך סדר גודל,

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לא הנושא.

מר אלי שבירו : תן לי לסיים.

מר יחיאל טוהמי : לא, דקה, דקה.

מר אלי שבירו : תן לי לסיים.

מר יחיאל טוהמי: סליחה רגע. אני מדבר, סליחה.

מר אלי שבירו: לא, אבל תן לי לסיים.

מר יחיאל טוהמי: לא, אל תסטה מהנושא. הגזבר אמר לך כמה נקודות שהן חשובות. אחד זה בית חם לנערה. תתייחס לדברים האלה.

מר אלי שבירו: אני מתייחס. אני מתייחס.

מר יחיאל טוהמי: להסכם הקיבוצי.

מר אלי שבירו: תן לי לסיים.

מר יחיאל טוהמי: בבקשה.

מר אלי שבירו: אני אמרתי שמה שהוא אמר זה נכון וחשוב, אבל צריך לעשות את הדברים ביחד, ואי אפשר לעשות את הדברים חלק וחלק. צריך לשלב את הדברים.

תשמע, אני שמעתי כבר שבבית ספר בחטיבה העליונה הולכים בשנה הבאה לקצץ בשעות לימוד במתמטיקה ואנגלית. נתנו הוראה כזאת לרכזי השכבות, לצמצם את השעות.

מר פבל פולב: האם זה נכון? יש פה בן אדם שיכול לענות – שרה.

מר אלי שבירו: אני אומר לכם ממקור בדוק שמצמצמים שעות לימוד במקצועות האלה, מתמטיקה ואנגלית.

מר יוסי חן: אבל הוספנו 400,000 שקל לדבר הזה, לא?

מר אלי שבירו : לא, את ה-400,000 שקל לקחנו לעשות מיזוג בבית ספר מילקין.

מר יוסי חן : מה קרה עם המיזוג?

מר מקס צ'רנוגלז : שגם לא עשו.

מר אלי שבירו : עכשיו היה מכרז אני הבנתי.

מר פבל פולב : זה מצחיק, שנה שלמה עושים מיזוג. הקיץ כבר נגמר ואין מיזוג.

מר אלי שבירו : אני אומר, בואו נשב, נבנה את התקציב הזה מחדש, נעשה את הקיצוצים שם ואז אפשר יהיה להצביע פה בצורה מכובדת.

מר יחיאל טוהמי : אני מציע, אלי, משהו אחר, בוא נתייחס לסעיפים שאמר הגזבר. ונושא של גוונים שאתה מדבר עליו, יש תקציב עוד 3 חודשים, נשב עליו. תגיד לי, מה קשור כרגע שינוי בתקציב לתשלום עבור בית חס לנערה או תקצוב הסכם קיבוצי או תקצוב,

מר אלי שבירו : תקשיב,

מר יחיאל טוהמי : דקה, דקה, מה הקשר? אתה סוטה מהנושא.

מר אלי שבירו : לא, לא, לא, ממש לא סוטה מהנושא.

מר יחיאל טוהמי : קודם כל, לודה ביקשה לדבר.

גב' לודמילה גוזב : אני רק רציתי להזכיר לך, אלי, שמתני שאנחנו בנינו את גוונים, כל הסיעה שלך, גם אתה, היינו בעד.

מר אלי שבירו : עבדו עלי. מודה. מרים יד ומודה. אמרו לנו, דרך אגב, אני רוצה להזכיר לך, שלא יהיה המרכז הבינתחומי, אם את זוכרת. ועכשיו יש גם מרכז בינתחומי וגם אולם תרבות וגם הנהלת גוונים. יש הכול. 3.5 מיליון שקל, תקשיבי טוב, 3.5 מיליון שקל,

גב' לודמילה גוזב : קודם כל אני לא סיימתי, סליחה.

מר אלי שבירו : סליחה, סליחה.

מר יחיאל טוהמי : אלי, תן לה לסיים ואנחנו מכניסים את העניין של גוונים, לא שאני עכשיו, אני לא בא להגיד כלום, אני בא להגיד דבר אחד – בוא נדבר על הנושא של השינוי בתקציב.

גב' לודמילה גוזב : קודם כל, אני מסכימה עם יחיאל, שהיום זה לא הנושא. מה שהוא אמר – הוא צודק, עוד שלושה חודשים יהיה תקציב חדש – בבקשה. עכשיו אנחנו צריכים לקבל את התקציב הזה. ככה אני חושבת.

מר ג'והר חלבי : אלי, רק משפט אחד. ברשותך, נקודה. לאלי שבירו אני בעיקר מפנה את הנקודה הזאת. אלי, ברשותך, התוכנית העסקית המקורית שאושרה לחברת גוונים היא על סך 5,634,000 שקל, וכולנו, כולם בלי יוצא מן הכלל פה, אנחנו הצבענו על התוכנית העסקית. לא שקל אחד אפילו,

מר יוסי חן : שאמרו לי שהמנכ"לית תעבוד בהתנדבות.

מר ג'והר חלבי : תן לי להשלים. אל תקבל את זה בכעסים, תקבל את זה בהערה.

מר יוסי חן : לא, לא כעסים, אני הכי רגוע מכולם. אני הצעתי לעשות את העבודה שלה בהתנדבות. אני גם היום מציע לעשות את זה בהתנדבות.

מר ג'והר חלבי : אתה יכול לתת לי להשלים, יוסי?

מר יוסי חן : תשלים, כמה שאתה רוצה.

(מדברים ביחד)

מר ג'והר חלבי : אני רק רוצה להגיד נקודה אחת. רבותי, התקציב שעבר לגוונים הוא לא 5.5 מיליון שקל. זה אותו תקציב שהיה, מה שתקצבנו את הבינתחומי והיכל התרבות. אפילו שקל אחד לא הוספנו.

גב' לודמילה גוזב : הוא לא שומע אותך, ג'והר, הוא לא שומע אותך.

מר אלי שבירו : שומע כל מילה.

מר יחיאל טוהמי : שניה רגע, עכשיו אף אחד לא מפריע. דקה רגע, חבר'ה, יש פה מנכ"ל שיגיד משהו.

מר מוטי אמיר : אני באמת ממעט לדבר בישיבות האלה. אני רוצה לומר משהו מאד חשוב.

סך הכול התקציב שאושר, שאתם אישרתם אותו בפברואר, זה אותו תקציב, לא השתנה, מלבד ההפחתה של משרד הפנים שהפחית לנו בסיוע לא השתנה שום דבר. לא הוצאנו כסף שלא היינו מוציאים אותו במילא על ספורט או על תרבות. אלה סעיפים

של ספורט ותרבות שבמילא היינו מוציאים אותם, אתה יודע את זה אלי, לא הוצאנו שום כסף אחר.

כל השינוי הזה שמבקש עכשיו ג'והר לעשות, הוא שינוי שיאפשר לנו להמשיך לתפקד, חברים. זו לא הבעיה עכשיו, על השולחן הזה לא נמצאת חברת גוונים. על השולחן הזה נמצא התפקוד של העירייה, איך אני ממשיך לתפקד אם אין לי כסף לתת, אין לי סעיף תקציב לתת לאדון אלי גלעד להמשיך להפעיל רווחה. או אין לי כסף להפעיל את שרה פרויקט חינוכי בגני הילדים.

שימו לב, אנחנו יורים לעצמנו ברגל. אני מבין שיש מועצה לעומתית ושיש הצבעות נגד וזה, זה הכול בתוך הפוליטיקה, הכול תקין.

מר יחיאל טוהמי: הוא לא מדבר על זה.

מר מוטי אמיר: רק דבר אחד אני אומר, חבר'ה, אתם פוגעים בתפקוד היום יומי של העירייה כשאתם לא מאשרים לי את הבקשה של ג'והר לעבור ממקום למקום. חבר'ה, זה התפקוד היום יומי. אנחנו לא מדברים על שום דבר אחר. אתה סוגר את העיר. שימו לב מה שאתם עושים.

מר יוסי חן: קודם כל, אנחנו מאד שמים לב מה שאנחנו עושים. אתה לא יושב פה עם איזו חבורה של כבשים ויש איזה מישהו שהוא רועה צאן. אנחנו יודעים בדיוק מה שאנחנו עושים. אנחנו מציעים לך אבל הצעה, בוא נשב, לא בישיבת מועצה, בוא נשב. יש לנו עוד דברים שמציקים לנו. לא תרימו יד היום ועוד 3 חודשים דברו למנורות – מי אתם? אני ראש העיר, אני קובע, אני זה. לא. בוא ניקח את הכול, את כל התקציב, אולי אלי לא היה מספיק ברור, ניקח את הכול כמכלול, נשב מה מציק לנו. סך הכול, מה אנחנו רוצים פה? מישהו פה מבקש שכר? כולם רוצים את טובת העיר, כולם רוצים של-ג'והר יהיה יותר כסף בקופה. ויש לנו כמה דברים שאנחנו מעלים.

מה מעלים? אנחנו טוענים שיש חברה וירטואלית, שעולה לנו מיליונים, וזה מיותר, עם כפל תפקידים. יש לנו מצב שאנחנו גם טוענים, שכר בכירים צריך קיצוץ לדעתי רוחבי, לכל אורך הדרך. אתם רואים מה קורה היום בעולם. אתם רואים איזה גזירות יש על

הציבור. אני טוען, בואו תשמשו דוגמא. תגידו – אנחנו נותנים דוגמא, 10% שכר בכירים מקצצים. כי אנחנו רוצים של-גיוהר יהיה יותר כסף. ואחרי שתשבו איתנו, תאמין לי, תשבו איתנו, נשב בצורה מסודרת, לא צריך פרוטוקולים, לא צריך הקלטות, לא צריך כלום, נצביע על הכול. אבל עזבו אתכם מהשטויות. הרי אנחנו יודעים איך זה עובד. נצביע היום סעיף סעיף, נעביר מה שנוח לכם, מחר לא תשאלו אף אחד, לא תיפגשו עם אף אחד, לא תדברו עם אף אחד.

מר יחיאל טוהמי: רגע, רגע, סליחה רגע, יוסי, אם אתה מצביע על תקציב לטובת גני ילדים, אז מה, זה לטובת מישהו פה?

מר יוסי חן: אני אענה לך.

מר יחיאל טוהמי: אתה רוצה יותר מכל אחד את זה.

מר יוסי חן: כולם רוצים, אבל יש גם רצונות של דברים אחרים. יש לנו גם השקפות אחרות. יש לנו השקפה להוסיף כסף למקצועות ליבה. ביקשנו כבר הרבה זמן לעשות סיור למיני גולף. ביקשנו – בואו תראו. מה קרה? מה זה ההתעלמות הזו? ממה פוחדים? בואו למיני גולף, תראו מה קרה שם עם מאות אלפי שקלים שאכפת לנו מהם.

מר יחיאל טוהמי: אז אני אומר לך עוד פעם,

מר יוסי חן: אז בואו נצא למיני גולף.

מר יחיאל טוהמי: אז אני אומר לך עוד פעם שאני מסכים איתך בעניין הזה,

מר יוסי חן: אז קדימה.

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לא קשור,

מר יוסי חן : זה קשור, יחיאל,

מר יחיאל טוהמי : למה שאמר ג'והר. זה לא קשור, יוסי, אתה לא יכול,

מר יוסי חן : תן לי לענות, סליחה שאני קוטע אותך.

מר יחיאל טוהמי : לא יפתחו גן בגלל דבר מסוים.

מר יוסי חן : כשאני אצביע עבור התקציב הזה, אף אחד לא יספור אותי

ואף אחד לא ישאל עלי ועולם כמנהגו ינהג ונגמר הסיפור.

מר פבל פולב : תגיד שזה לא נכון.

מר אלי שבירו : זה נכון או לא?

מר פבל פולב : אני שואל אותך – תגיד אם זה לא נכון.

מר אלי שבירו : אף אחד לא ידבר איתנו, אף אחד לא ישאל אותנו ואף אחד

לא יתייחס למה שאנחנו אומרים.

מר יחיאל טוהמי : אלי, הטענות של יוסי מועלות וזה בסדר, על הרבה דברים

אני מסכים איתו, אני אומר את זה פה לפרוטוקול, אני לא מפחד להגיד את זה. אבל יש

פה דברים של גני ילדים, של בית חם לנערה, של הסכם קיבוצי,

מר אלי שבירו : אז בוא נשב תוך שבוע,

מר יחיאל טוהמי: מה זה קשור כרגע לנושא הזה?

מר אלי שבירו: בוא נשב תוך שבוע, נסגור את הכול ונצביע על הכול.

מר יחיאל טוהמי: אין בעיה.

מר פבל פולב: אני רוצה להסביר איך זה קשור. קודם כל אני רוצה

להתייחס על חשיבות העניין של הישיבה הזאת, מי נמצא פה בישיבה, הרבה אנשים לא נמצאים מחברי המועצה. אם זה כל כך חשוב, איפה חברי המועצה?

מר יחיאל טוהמי: אתה צודק.

מר פבל פולב: איפה הם?

גב' לודמילה גוזב: אולי יש סיבה למי שלא בא.

מר פבל פולב: אמרת לעומתית, יש הרבה סיבות, גם אצלי יש הרבה סיבות,

אני ויתרתי עליהן ובאתי לפה. אנחנו היום לא מועצה לעומתית, אנחנו פה עכשיו כל האופוזיציה נמצאת פה. מהקואליציה, כמה יש פה, שני אנשים?

מר יחיאל טוהמי: סליחה רגע, סליחה, אתה לא נוסע לחו"ל?

מר פבל פולב: לא. אני רוצה להראות לך את החשיבות, ההתייחסות. קודם

כל, זה גם היה בישיבת תכנון ובנייה. אז הכי חשוב, יש נושאים לא פחות חשובים, זה יחס של המועצה שלנו היום.

מר יחיאל טוהמי: אני מסכים איתך שצריך להגיע,

מר פבל פולב : זה דבר אחד. זה רצינות.

עכשיו, קודם כל, ג'והר, אמרת ש-5 מיליון ומשהו כל שנה, אין בעיה, אז 1,300,000 מיותרים, לא חבל לבזבז? אנחנו יכולים להשקיע אותם,

עו"ד שרון שטיין : לא מתקצב.

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב : אני מצטרף גם לאלי, גם ליוסי, אני רוצה לחדד את הצד שלי.

אני חושב מ-5 מיליון מה שתוקצב, 1,300,000 מיותר, כי בחברת גוונים יש כפילות של תפקידים ושום דבר לא השתנה מבחינת הורדת מחירים – חוגים, או השקעות בדברים אחרים – שום דבר לא השתנה, אותה תוכנית. אז 1,300,000 מבחינתי זה מיותר, את הכסף הזה אפשר לחסוך.

אנחנו כאופוזיציה הלכנו לפי החוק. פנינו לראש העיר, נתנו את הנושאים, אין התייחסות, מספרים דברים, התכתבויות, הנושאים לא עולים, לא נותנים לנו אפילו צ'אנס להתבטא. אז אתם אומרים – תשמע, אין לנו ברירה, אנחנו אופוזיציה, רוצים להיות בשיתוף פעולה, אבל אין. אז אין לנו ברירה. או שאנחנו מציבים פה את התנאים שלנו ותלכו עליהם, ואנחנו נצביע על תקציב מלא, בשתי ידיים אני מצביע למעלה, אנחנו מעבירים כל תקציב, אבל לא בכל מחיר. ככה אי אפשר. כי ראש העיר, זו שיטת העובדה שלו – קודם כל תעביר מה שאני רוצה ואחרי זה נחשוב. לא. חברים, זה לא הנושא. זה לא המצב וככה זה לא יהיה.

עו"ד שרון שטיין : צר לי, פבל, פשוט לא הבנת מה שג'והר אמר לך.

מר פבל פולב : אני הבנתי את הכול.

עו"ד שרון שטיין : ביקשת לא להפריע לך. אז אני אומר לך שלפי מה שאמרת לא

הבנת.

מה שג'והר אמר, הוא אמר בתוכנית העסקית, לא בתקציב, בתוכנית העסקית של החברה, שעד כמה שאני זוכר, נדמה לי למעט יוסי, נדמה לי שרק אתה התנגדת,

מר פבל פולב : אני התנגדתי, ביקשתי פגישה, אבל אף אחד לא נתן לי פגישה.

עו"ד שרון שטיין : התוכנית העסקית מדברת על תקציב שנתי קבוע של 5.8 מיליון שקל. בפועל התקציב של העירייה, שהיא מתקצבת את החברה, זה 4 מיליון שקל כמעט.

מר יחיאל טוהמי : 3.8.

עו"ד שרון שטיין : 4 מיליון שקל. זאת אומרת, זה לא שיש לך 1.3 מיליון שקל שאני מתקצב וזה לא נכנס. להיפך, העירייה, על פי התוכנית העסקית, על פי האישור של המועצה, אמורה איכשהו, וגם רון התייחס לזה, אמורה לגרד עוד 1.8 מיליון שקל בשביל לעמוד במחויבות של העירייה עצמה על פי התוכנית העסקית שהמועצה אישרה. לא מישהו אחר אישר. אני מזכיר לכם, זה היה פעם אחת בהצבעה וזה נפל. ואחרי זה, זה עלה להצבעה – זה כן עבר. באוגוסט. בהצבעה שהיתה במאי שנה שעברה זה לא אושר. זה דבר אחד.

דבר שני, לגבי ההערה הכללית שלך... דווקא התקציב לדעתי שהוא עבר בפברואר, מוכיח בדיוק להיפך. המציאות מוכיחה בדיוק הפוך ממה שאמרת.

מר פבל פולב : מה המציאות?

עו"ד שרון שטיין : אמרת, ראש העיר לא שיתף אף אחד, לא דיבר עם אף אחד. ישבתם, דיברתם איתו,

מר מקס צ'רנוגלז : קיבלנו הבטחות.

עו"ד שרון שטיין : קיבלתם בתקציב, אני לא יודע מה הבטיחו לכם, בתקציב היו שינויים כי אני מזכיר לך,

מר פבל פולב : שום דבר לא עבר.

מר יחיאל טוהמי : בתמיכות זה עלה, בתמיכות.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, בתמיכות לא היה.

מר יחיאל טוהמי : התמיכות עלו פי 2 כמעט. התמיכות עלו פי 2.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין : פבל, רון אמר לך שזה לא יהיה דרך התמיכות? הראיתי לך גם בפרוטוקול איפה זה מופיע, פעם אחת אחרי ישיבה.

מר פבל פולב : אל תגיד לי למה, תגיד לי איך. אני לא צריך. תעזור לי. אתה אומר איך אי אפשר, תגיד לי איך אפשר.

עו"ד שרון שטיין : דיברתי אתכם, כולל בישיבה הקודמת, שאתה אומר תעזור לי וזה, ואתם לא רוצים, ואתם לא תגיעו. וזה גם מוטי העיר את זה מקודם. פה, מי שיושב בצד הזה של השולחן, הוא לא בר השיח שלכם. עכשיו, אתם תסכמו את הדברים עם ראש העיר, תשבו איתו,

מר פבל פולב : יש לי שאלה, למה הם לא היו בישיבה הראשונה? אדוני היו"ר, למה האנשים לא הגיעו בישיבה הראשונה? למה היה זלזול? למה הם לא היו

בפעם הראשונה? למה עכשיו הבאתם אותם?

מר יוסי חן: אבל נקבל את ההצעה של שרון – נשב עם ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי: נמצאת פה שרה, מה המשמעות, כרגע ההצבעה שהיא לא

עוברת, מה המשמעות מבחינת הגנים, תסבירי לנו את זה לפרוטוקול בבקשה.

גב' שרה פרא: אני באמת רוצה ואני פונה אליכם, אתם יודעים מה, לא

כמנהלת אגף חינוך, כאמא שעומדת לשלוח את הילד שלה לגן.

בכל שנה עושים ביקורות של בטיחות גני ילדים.

מר יוסי חן: שרה, אני יכול לעזור לך? סליחה שאני קוטע אותך.

גב' שרה פרא: תן לי לסיים.

מר יוסי חן: את לא מוכנה להיפגש עם חבר מועצה, חבר ועדת חינוך.

עכשיו, למה את פונה אליי? באמת, למה את פונה? בואי נעזוב את הצביעות. את, תדעי

לך, יש לך חלק גדול ב-איך שמצביעים עכשיו. את זו שלא מוכנה להיפגש עם חברים,

חברי ועדת חינוך, חברי מועצת עיר.

עו"ד שרון שטיין: יוסי, זה לא לעניין.

מר יוסי חן: ... מתי שנוח לה? זה לא עובד ככה. ואת נכשלת, תדעי לך,

בתפקיד שלך את נכשלת. החינוך פה בשפל ואת בקטסטרופה והגיע הזמן שתתעוררי.

ואמרו לך את זה חברים מהקואליציה, שאולי את צריכה להסיק גם מסקנות. אז אל

תתחילי עם הצביעות הזאת. את שלא רוצה להיפגש עם חברי מועצה, וצריך לזה הרבה

חוצפה. מנהלת אגף חינוך שלא מוכנה להיפגש עם חברי מועצה.

עו"ד שרון שטיין: יוסי, זה לא לעניין.

מר יוסי חן: זה אבסורד האבסורדים. רוצים לשתף איתה פעולה, כי אנחנו,

עו"ד שרון שטיין: יוסי, זה לא לעניין, היא נמצאת פה על פי הוראה של רון.

מר יוסי חן: על פי הוראה של רון? או קיי.

עו"ד שרון שטיין: זה לא לעניין ההערות האלה.

מר יוסי חן: שיהיה רון פה,

עו"ד שרון שטיין: לא, אבל כשאתה אומר למה היא נמצאת, היא נמצאת פה כי רון ביקש ממנה.

מר יוסי חן: טוב שיש מצב שהיא רוצה לדבר. באף רשות זה לא קיים שמנהל אגף חינוך לא מוכן לדבר עם חבר מועצה, כי אמרו לו.

מר יחיאל טוהמי: זה תפנה לראש העיר.

מר יוסי חן: מה זה הדבר הזה?

מר יחיאל טוהמי: כי ראש העיר אמר לה לא לדבר עם אנשים, מה לעשות?

מר יוסי חן: מה זה הדבר הזה? באמת.

מר יחיאל טוהמי: בבקשה, שרה, בבקשה תציגי. אני אצא החוצה שהיא תסיים

לדבר?

מר יחיאל טוהמי: לא.

מר יוסי חן: אני אצא החוצה. איך היא תרגיש אם אני אצא בחוץ והיא תדבר לרמקול? באמת, אני שואל אתכם. בואו נצא החוצה, ניתן לה לסיים לדבר, ואפילו אני לא אקרא את הפרוטוקולים גם. את רוצה שנתייחס אלייך ככה? איך תרגישי?

עו"ד שרון שטיין: יוסי, זה לא לעניין.

גב' שרה פרא: מה הקשר?

מר יוסי חן: לא קשור? אוי ואבוי לך שאת אשת חינוך ולא מבינה מה הקשר. לא מבינה מה הקשר.

עו"ד שרון שטיין: יוסי, זה לא לעניין, תקשיב,

מר יוסי חן: פוגעים פה בחינוך.

עו"ד שרון שטיין: עצור שניה את ההקלטה בבקשה.

מר יוסי חן: למה לעצור את ההקלטה? תשאיר הקלטה. תשאיר. אל תעצור הקלטה.

עו"ד שרון שטיין: כי זה לא לעניין.

מר יוסי חן: למה לא לעניין? לא, אני רוצה להבין למה. תן לי להבין למה.

עו"ד שרון שטיין: אתה יודע טוב מאד שיש הנחיות שיוצאות מראש העיר.

מר יחיאל טוהמי: נכון. היא לא אשמה בעניין הזה.

עו"ד שרון שטיין: לא ראש אגף מחליט בעניין הזה.

מר יוסי חן: אין לה שיקול דעת בעניין הזה.

עו"ד שרון שטיין: יש הנחיות ודיברנו על זה, ויש שני דברים,

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: יוסי, זה לא לעניין, אתה יודע שזה לא לעניין.

מר יוסי חן: מאד לעניין.

מר יחיאל טוהמי: זה לא שוק. יוסי, תגיד כל מה שאתה רוצה, אין בעיה, תן לו

להגיד, אתה רוצה להגיב – תגיב, וניתן לשרה לדבר.

עו"ד שרון שטיין: א. שרה ואלי ושוש נמצאים פה. הם בדרך כלל לא מוזמנים

באופן קבוע לישיבות מועצה, הם נמצאים פה לפי בקשה של רון בעניין הזה.

מר אלי שבירו: לנגן לנו על המצפון.

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע. מנגנים על המצפון למי שיש.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : יוסי, כשאתה מדבר כולם שומעים אותך. אף אחד לא הפריע לך.

עו"ד שרון שטיין : אתה יודע, רון, יש לו שתי הנחיות – תיאום של פגישות,

מר יוסי חן : אז יש לו הרבה דברים שהוא עושה ... ויש הרבה דברים שהוא טועה.

עו"ד שרון שטיין : אבל מה אתה רוצה משרה עכשיו?

מר יוסי חן : היו לפניך הרבה מנהלי אגפי כינוך,

עו"ד שרון שטיין : שלא שמעו לראש העיר.

מר יוסי חן : לא שמעו. אני מודיע לך שיש עוד הרבה מנהלי מחלקות שלא שומעים לראש העיר ובסך הכול הם רוצים את טובת העיר.

מר פבל פולב : ... אז למה היא פה? למה הבאתם אותה?

מר יוסי חן : כי רון ביקש ממנה לבוא.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל טוהמי : שרה, תגידי כל מה שאת רוצה להגיד. שרה מקבלת הוראות מרון נחמן. הוא אומר לה אל תדברי, היא לא מדברת. היא לא אשמה.

עו"ד שרון שטיין : רון גם לא אמר, רון אמר... דרכו.

מר יחיאל טוהמי : עזוב. שרה, תגידי כל מה שאת רוצה. אני ביקשתי לדעת,

אנחנו הולכים להצבעה, תצביעו איך שאתם רוצים. שרה, תגידי בבקשה מה,

גב' שרה פרא : אישור פתיחת גנים ובתי ספר בפתיחת שנה תלוי אישור

בטיחותי.

מר יחיאל טוהמי : זה אומר ש- מה?

גב' שרה פרא : זה אומר שאם מתקני החצר או אם יש איזו שהיא תקלה

שלא תוקנה על פי מבקר שעבר והכין את כל המסמך, אנחנו לא נקבל אישור לפתוח את הגן בתחילת שנה. זה אומר, הילדים יושבים בבית.

מר יחיאל טוהמי : בבית. או קיי.

מר אלי שבירו : אני חייב להגיד משהו.

גב' לודמילה גוזב : קודם כל, אני רוצה שאת זה ישמעו לפרוטוקול, שעכשיו אם

אנחנו לא מצביעים על התקציב, אני מבטיחה לכולם שכל אחד, בן אדם, אני אומרת את זה, שבגלל האופוזיציה לא עבר התקציב, וילדים בשנת הלימודים בהתחלה לא מקבלים כמו שצריך לקבל. כמה פעמים אמרתי שזו לא ישיבת מועצה, זה גן ילדים. אתם יכולים לבוא וממש לטפל באנשים האלה. באמת.

מר אלי שבירו : עכשיו אפשר להגיד?

מר יחיאל טוהמי : כן, בבקשה.

מר אלי שבירו : אל תהלכו עלינו אימים. לא בגלל האופוזיציה.

גב' לודמילה גוזב : בגלל האופוזיציה.

מר אלי שבירו : סליחה, לא הפרעתי לך.

מר יחיאל טוהמי : למי אתה אומר את זה, אלי?

מר אלי שבירו : לכל מי שאומר שבגלל האופוזיציה לא פותחים את שנת הלימודים.

מר יחיאל טוהמי : אלי, למי אתה אומר את זה? לא לי, אל תדבר אלי.

מר אלי שבירו : אני אומר לפרוטוקול – בואו נשב בתחילת שבוע הבא, לא בעוד 3 חודשים, בוא נשב ביום ראשון, אני אזיז את כל מה שיש לי בלו"ז, בוא נשב ביום ראשון, נעשה תיקון לתקציב אמיתי, נעשה את מה שאנחנו מדברים, תתייחסו למה שאנחנו רוצים, ובשבוע הבא תעשו ישיבה ונאשר את התקציב.

מר יחיאל טוהמי : אבל אני רוצה להגיד לך משהו, אלי.

מר אלי שבירו : שניה רגע, תן לי לסיים. ואז אנחנו נרוויח, העיר תרוויח עוד סדר גודל של יותר מ-2 מיליון שקל שאפשר לעשות איתם ים של דברים, חינוכיים, שיהיה טוב לכולם. ושלא יגידו לנו שבגללנו לא יפתחו שנת לימודים. בגלל מישהו אחר, שזה ראש העירייה, שלא מוכן לשבת אמיתי ולראות איך אנחנו מגיעים להבנות, איך אנחנו מביאים יותר כסף לעירייה. בסופו של דבר זה כסף של כולנו, זה לא של מישהו פרטי. ואז, בשבוע הבא נעשה ישיבה ונצביע על התקציב, והכול יבוא על מקומו בשלום.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד שאני, כיו"ר ועדת כספים, ישבתי איתך ועם לודה, יכולת להעלות את הבעיות אז. למה לא העלית אותן אז? היית בא מוכן לפה.

מר אלי שבירו : אני קודם כל מזכיר לך שהצבעתי נגד.

מר יחיאל טוהמי : אבל אתה לא מפריע לי, שניה. גם כשאתה מצביע נגד, תנמק, תבוא ותגיד – חבר'ה, הצבעתי נגד בגלל א', ב', ג', ד', אני רוצה לשנות. אם יש לך כוונה, באמת, להעביר את זה, אז יכולת לבוא עכשיו לישיבה, להגיד - יחיאל, תשמע, אני מוכן להצביע, יש פה בעיה עם סעיף כזה, סעיף כזה, ובזה סיימנו. ברגע שאתה בא ואתה אומר - בוא נשב עוד שבוע,

מר מקס צ'רנוגלז : לא, לא עוד שבוע.

מר אלי שבירו : לא עוד שבוע, ביום ראשון.

מר יחיאל טוהמי : בסדר.

מר פבל פולב : אתה יודע מה, אני מוכן מחר.

מר מקס צ'רנוגלז : אפשר לשבת מחר בבוקר.

מר יחיאל טוהמי : לא, לא, אבל אני סיימתי עם זה.

מר פבל פולב : למה סיימת?

מר יחיאל טוהמי : כרגע אני מעלה את זה להצבעה.

מר פבל פולב : למה סיימת?

מר יחיאל טוהמי : כי סיימתי.

מר פבל פולב : מחר אנחנו מוכנים.

מר יחיאל טוהמי : הגזבר אמר את דברו, מנהלת מחלקת החינוך אמרה, אלי אמר, יוסי אמר, אתה אמרת, כולנו.

מר יוסי חן : אני רוצה עוד משפט אחד.

מר יחיאל טוהמי : משפט אחד, בבקשה.

מר יוסי חן : אם אני הייתי מנהל אגף חינוך והיתה ירידה של נדמה לי 16% ברמת הבגרויות, תאמין לי, הייתי שם את המפתחות ומתפטר.

מר יחיאל טוהמי : אבל השנה יש שינוי לטובה,

מר יוסי חן : שנה הבאה אבל יורידו את השעות, אז תהיה עוד פעם ירידה.

מר יחיאל טוהמי : אבל יש לנו ישיבת תקציב. בישיבת תקציב תגיד את מה שאתה אמרת.

מר אלי שבירו : לא, לא, אבל אני מדבר על ספטמבר.

מר יחיאל טוהמי : אבל מנהלת מחלקת החינוך אמרה שלא, שלא מורידים שום דבר. נכון, שרה, כך אמרת?

מר אלי שבירו : את מוכנה להגיד לפרוטוקול שלא מורידים שעות חינוך במתמטיקה ואנגלית?

גב' שרה פרא : עד לרגע זה לא ידוע לי שום קיצוץ.

מר אלי שבירו : כדאי שתבדקי.

גב' שרה פרא : עד לרגע זה לא ידוע לי שום קיצוץ בשעות על פי התקן של משרד החינוך.

מר אלי שבירו : לא, לא, לא, לא על תקן, לא על תקן. אנחנו רוצים לחזור, זו בדיוק הנקודה, אנחנו רוצים לחזור למה שהיה לפני שנתיים, שבו מי שלומד 3 יחידות יקבל 3 שעות, ומי שלומד 4 יחידות יקבל 4 שעות, ומי שלומד 5 יקבל 5. ואז, במקום, מי שלמד 3 מקבל 5. ואז, תעשו חשבון פשוט, מי שמורידים לו 40% משעות לימוד והוא נמצא בלבל הכי נמוך, אין לו לאן לרדת. מי שב-5 יחידות יירד ל-4, מי שב-4 יירד ל-3, ומי שב-3 יירד הביתה.

מר יוסי חן : הביתה, לרחוב.

מר אלי שבירו : זהו. על זה אני מדבר.

גב' לודמילה גוזב : יש אצלי אולי בעיה עם הבנה. אני רוצה שתסביר לי עוד פעם למה אתה נגד התקציב – 1, 2, 3.

מר אלי שבירו : אני מסביר. אני אומר דבר מאד פשוט, יש סדרי עדיפויות. אנחנו חושבים שצריך,

גב' לודמילה גוזב : אני לא רוצה לשמוע חושבים. 1, 2, 3.

מר פבל פולב : עם כל הכבוד, תשמעי, כי הוא חייב לדבר.

גב' לודמילה גוזב : אתה עורך הדין שלו?

מר פבל פולב : כן.

מר אלי שבירו : יש בזבוז, אני אחזור חזרה על מה שאמרתי בהתחלה.

גב' לודמילה גוזב : בזבוז מה?

מר אלי שבירו : חברת גוונים, עם,

גב' לודמילה גוזב : זה,

מר אלי שבירו : שניה, שניה, אנחנו מדברים על תקציב, אל תשכחי. זה שיש

שם 3.5 מיליון שקל להנהלה וכלליות, זה בסדר.

מר יחיאל טוהמי : אבל זה לא הנושא עכשיו, אלי.

מר אלי שבירו : מה זה לא הנושא?

מר פבל פולב : אז זה יהיה הנושא עכשיו.

מר מקס צ'רנוגלז : זה כסף לזה.

מר אלי שבירו : זה כסף שאפשר לקחת ולעשות השלמה לשעות לימוד,

מר יחיאל טוהמי : יש לך בעיה עם סעיף מסוים,

עו"ד שרון שטיין : מה חברת גוונים עושה? היא לא עושה נוער? היא לא עושה

תרבות?

- מר יוסי חן :** אפשר להסתדר גם בלעדיה.
- מר מקס צ'רנוגלז :** זה עושה המרכז הבינתחומי, סליחה.
- עו"ד שרון שטיין :** מקס, אחרי זה אני אסביר לך את כל הנושא.
- מר מקס צ'רנוגלז :** אל תסביר, אני מבין בזה. הנושא הזה, אל תסביר לי.
- עו"ד שרון שטיין :** ממש לא.
- מר מקס צ'רנוגלז :** אני מגיל 12 מתעסק בזה.
- עו"ד שרון שטיין :** אחת הסיבות שהמרכז הבינתחומי נמצא זה בעקבות המלצה של יוסי.
- מר מקס צ'רנוגלז :** יופי, כל הכבוד ליוסי.
- מר יחיאל טוהמי :** אתה מדבר, מעלים להצבעה ובזה מסיימים.
- גב' לודמילה גוזב :** תעלה את זה להצבעה וזהו.
- מר מקס צ'רנוגלז :** רגע, מי מנהל את הישיבה? תסביר פעם אחת. סליחה, מי מנהל את הישיבה – אתה, היועץ המשפטי, סגן ראש העיר? אני רוצה להבין.
- מר יחיאל טוהמי :** אתה מדבר, בבקשה.

מר מקס צ'רנוגלז : אני קודם כל רציתי לשאול. לשאול, זו שאלה, אני לא תוקף אותך. אולי אני לא הבנתי, אולי לא שמעתי.

העניין הזה של בטיחות, למה הוא עולה רק עכשיו ולא נגיד לפני חודש או משהו?

מר יחיאל טוהמי : הוא אמר לך שהיה פה דו"ח של ועדה שביקרה.

מר ג'והר חלבי : לקראת סוף מאי אנחנו חייבים לפעול להביא יועץ בטיחות

שיבדוק את כל המוסדות – בתי ספר, אולמות ספורט, מגרשי ספורט וגני ילדים. בסוף מאי. הבאנו את זה. אני הגשתי לכם את התקציב כבר לקראת תחילת יולי, אחרי שקיבלתי את התקציב והכול, אפילו סוף יוני. היה דיון בוועדת כספים, הבאתי לכם את זה בתחילת יולי. עד עכשיו לא התכנסנו.

מר מקס צ'רנוגלז : אם זה כל כך דחוף, למה זה זוחל ככה?

מר יחיאל טוהמי : כי הולכים לפתוח שנה.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל זה כל נושא ככה. הכול דחוף והכול זוחל. זה לא אתה אשם, שלא תבין עוד פעם.

מר ג'והר חלבי : אני לא הבנתי,

מר יחיאל טוהמי : אני מבין, אנשים אומרים לך שזה חשוב, זה דחוף, אני מבין את זה.

מר מקס צ'רנוגלז : לא. אם עכשיו אומרים שזה דחוף, למה זה נגרר עד עכשיו?

מר ג'והר חלבי : אם אני אציג כאן בפניך את כל נושא ההסכמים הקיבוציים, את דו"ח הבטיחות, את אישור משרד הפנים להקטנת מענק משרד הפנים, את המענק

שקיבלנו ממשד הפנים לנושא של ההקפאה, של רזרבת שר – כל הדברים האלה התגבשו לקראת סוף יוני. בתחילת יולי גיבשתי את התקציב, היתה ועדת כספים, היינו אמורים להתכנס הרבה זמן לפני כן. מסיבות נוספות נדחה התקציב, היתה ישיבה ונדחתה. אחר כך ישבנו פעם קודמת, התכנסנו פעם קודמת לפני 10 ימים ולא אושר התקציב. וזה שוב פעם, אנחנו מתכנסים היום.

מר יחיאל טוהמי: או קיי, אני רוצה להעלות את זה להצבעה.

*** עו"ד אריאל עזריה הצטרף לישיבה ***

מר מקס צ'רנוגלז: דבר אחרון. אני עוד לא סיימתי כי אני רק שאלתי שאלה.

אז אני עוד פעם, בגלל שאני יודע מה כאילו התוכניות ומה עושים בדרך כלל, אז עוד פעם אני מחדד, שאנחנו לא נגד התקציב. יש לנו הצעה משלנו, שבחלק מהדברים אנחנו תומכים ב-100% בהצעה שקיבלנו ובחלק מזה יש לנו דברים אחרים להגיד, או הסתייגויות או שינויים. אנחנו לא נגד זה. ומה שלא יספרו, ואני יודע שיספרו ואף אחד כבר מזמן לא מתייחס לזה, אז שיספרו. אבל אנחנו מבקשים שיתוף פעולה. אנחנו מוכנים לשיתוף פעולה. זה הכול.

מר יחיאל טוהמי: מה ההצעה שלך?

מר מקס צ'רנוגלז: ההצעה שלנו, אלי בעצם סיפר על ההצעה שלנו.

מר יחיאל טוהמי: כן, ש-מה?

מר מקס צ'רנוגלז: שמעת. להכניס שינויים מסוימים, לא רק גוונים, עזוב את

החברה או משהו. יש רשימה של שינויים שאנחנו צריכים כמה שיותר דחוף, אני מבחינתי מחר בבוקר, לשבת, לדבר, לסגור, וביום ראשון תעביר תקציב לאן שאתה צריך.

מר יחיאל טוהמי : או קיי. פבל מדבר אחרון. אין יותר זכות דיבור לאף אחד.
בבקשה, פבל.

מר פבל פולב : אני רוצה להגיד כמה דברים בקצרה. אם לא תפריעו זה יהיה קצר.

לגבי כואב – אני גם תושב העיר. לי גם כואב לראות שהילדים שלנו נשרפים בגנים ציבוריים ועדיין אין שום הצללה, וכבר לא יהיה השנה הצללה, נגמר הקיץ גם, אין מיזוג, אנחנו שם יכולים למות מהחום שיש בתוך אולם הספורט. זאת אומרת, הכול יפה, אנחנו פה יושבים. אני רוצה לחדד.

אם תהיה שינוי גישה במדיניות של ראש העיר ותהיה הבנה, לא הכול בכוח, עם כל הכבוד יש לנו פה 5 חברי מועצה.

מר מקס צ'רנוגלז : 6, לא 5.

מר אלי שבירו : אנחנו 6 חברי מועצה.

מר פבל פולב : אני פונה אליך כיו"ר הישיבה היום, ישיבת המועצה, פונה אליך, יש לך הזדמנות לא להעלות את זה היום, את ההצעה. אנחנו נשב מחר עם ראש העירייה, עם כל חברי המועצה, כנראה מחר יותר פנויים כי היום כולם עסוקים.

גב' לודמילה גוזב : אני לא יכולה, אני עובדת.

מר פבל פולב : גם אני עובד. גם אני עובד. מה את חושבת, כסף נופל לי מהשמיים? אדוני היו"ר, אל תעלה את זה היום. אנחנו מוכנים להעביר את התקציב אחרי שאנחנו נשב, נדון, כל אחד יגיד מה שהוא חושב לנכון, נגבש את שיתוף הפעולה ואת התוצאה, נעלה את זה, הכול יעבור לפי הבקשה של כל חברי המועצה. ולא בכוח, כמו שראש העירייה עושה את זה, בכוח.

אני מבקש ממך בכל לשון של בקשה, לא להעלות את זה בכוח, כי אנחנו לא נגד התקציב אלא נגד איך שהוא בנוי.

מר יוסי חן : אני חושב שזו הצעה טובה, יחיאל. תיקח את ההצעה של

פבל, בסך הכול הצעה טובה. הוא לא בא ואומר לך – אני נגד.

מר יחיאל טוהמי : יוסי, בא הגזבר, באה מנהלת מחלקת חינוך, מסבירים את

הדחיפות של העניין.

מר פבל פולב : אנחנו בעד, מכבדים, וכואב לי שעל חשבון הזמן שלהם, שלא

משלמים להם כסף, יושבים פה.

מר ג'והר חלבי : רבותי, ... זה לא מחר ולא מחרתיים. אני השבוע הזה,

יחיאל, ממחר עד יום ראשון, לא הקרוב, אחרי, אני בחופש. אני לא פה, לא בארץ גם.

תעשו מה שאם רוצים.

מר פבל פולב : יש לך סגן?

מר ג'והר חלבי : לא, אין לי סגן.

מר פבל פולב : אתה בארץ? אני אגיע אליך.

עו"ד שרון שטיין : פבל, מה זה קשור?

מר ג'והר חלבי : אני יוצא לחופש.

מר פבל פולב : גם אני צריך לנסוע לחופש, אני לא נוסע.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד שרון שטיין: ... מו"מ בינד לבין גיוהר.

מר פבל פולב: אז מה אתה רוצה, שאני אגיד שלא מעניין אותי שהוא נוסע

לחופש? אני גם בחופש צריך להיות, אני לא נוסע.

מר יחיאל טוהמי: מה שאתה אומר כרגע זה עניין פוליטי מול ראש העיר. אתה

אומר,

עו"ד שרון שטיין: אולי תשמע למה אלי שבירו לא מוכן להתקשר לרון לתאם

איתו פגישה?

מר פבל פולב: זה לא מעניין אותי.

עו"ד שרון שטיין: אה, זה לא מעניין אותך.

מר אלי שבירו: סליחה רגע, אתה יועץ משפטי או מה?

עו"ד שרון שטיין: אתה התקשרת אלי.

מר אלי שבירו: לא, אני שואל, אתה יועץ משפטי או מה?

עו"ד שרון שטיין: סליחה, אתה התקשרת אלי, לא אני אליך.

מר אלי שבירו: זו ישיבת מועצה. אתה יועץ משפטי?

עו"ד שרון שטיין: לא, אתה התקשרת אלי.

מר אלי שבירו : אתה יועץ משפטי או חבר מועצה?

עו"ד שרון שטיין : אתה התקשרת אלי או לא?

מר אלי שבירו : אני רוצה להבין,

עו"ד שרון שטיין : אתה התקשרת אלי או לא?

מר אלי שבירו : אתה יועץ משפטי או חבר מועצה?

עו"ד שרון שטיין : אני יועץ משפטי, אז למה התקשרת אלי?

מר אלי שבירו : אתה יועץ משפטי או חבר מועצה?

עו"ד שרון שטיין : למה התקשרת אלי?

מר אלי שבירו : לא, אני שואל אותך, אתה יועץ משפטי,

עו"ד שרון שטיין : ... דיבר בדיוק על הנושא שדיברתי איתך, שבנושא הזה

נתקשר לראש העיר ותדבר איתו. התשובה היתה – אני לא מתקשר אליו.

מר מקס צ'רנוגלז : כי הוא לא רוצה לדבר.

(מדברים ביחד)

מר אלי שבירו : כדאי שהיועץ המשפטי יתעסק בייעוץ משפטי.

מר יחיאל טוהמי: אני לא ממשיך עם זה.

עו"ד שרון שטיין: אני מציע שמר שבירו, בפעם הבאה, לא יתקשר אלי ביום ששי אחר הצהריים לקבל ייעוץ משפטי.

מר אלי שבירו: כיוון שאני לא מאמין בך,

עו"ד שרון שטיין: מרוב שלא האמנת בי, מרוב שאלי שבירו,

מר אלי שבירו: 1 – אני לא מאמין בך. ו-2 – תתעסק בייעוץ משפטי.

עו"ד שרון שטיין: מרוב שאלי שבירו לא מאמין בי, שתי שיחות טלפון של שעה הוא החזיק אותי. חוסר אמון טוטאלי. שעה.

מר אלי שבירו: דיברתי איתך על ...

עו"ד שרון שטיין: קיבלת תשובות.

מר יחיאל טוהמי: אלי, לא, אתה לא עושה פה בלגאן.

מר אלי שבירו: מי שעושה בלגאן זה היועץ המשפטי. במקום להיות יועץ משפטי, הוא חבר מועצה.

עו"ד שרון שטיין: לא. ממש לא.

מר אלי שבירו: מי שהתחיל זה הוא.

עו"ד שרון שטיין: התחיל?

מר יחיאל טוהמי : אלי, אתה מפריע לי. פבל, זה לא פייר מצידך שאתה, נותנים לך זכות דיבור, אתה מדבר, אחרי זה אתה עושה קצת בלגאן.

מר פבל פולב : איזה בלגאן?

מר יחיאל טוהמי : מה שאמרת זה, אתה יודע מה,

מר פבל פולב : זה לא מקובל עליך?

מר יחיאל טוהמי : לא אמרתי לא מקובל עלי, ההיפך, אני אומר, מקובל עלי לדבר עם ראש העיר.

מר פבל פולב : אתה היום מחליט. אתה היום היו"ר.

עו"ד שרון שטיין : זה לא היום.

מר פבל פולב : למה?

עו"ד שרון שטיין : כי זה תקציב. זו לא החלטה שבמקרה מישהו לא הגיע, באמת.

מר יחיאל טוהמי : תשב עם ראש העיר, באמת אבל, תשבו עם ראש העיר, לא יהיה – זה סיפור אחר, תשב עם ראש העיר, זה מו"מ פוליטי.

מר יוסי חן : יחיאל, אם ראש העיר ייתן לך סמכויות,

מר יחיאל טוהמי : הלוואי, הלוואי. אני מבטיח לך שזה היה עובר כבר.

באחריות אני אומר לך את זה.

מר יוסי חן : אני מוכן לנהל איתך מו"מ ואנחנו נפתור את זה ב-5 דקות.

ב-5 דקות נפתור את זה.

מר יחיאל טוהמי : אני יודע, אני יודע את זה, אבל זה בסדר. לא נורא, אני

מוחל לו, סולח לו. אין לי שום בעיה.

אני רוצה להגיד משהו, אתה דיברת, מה שאמרת זה, באמת, נתון למו"מ פוליטי.

אני רוצה בבקשה להעלות את זה להצבעה. בואו נקבל את ההחלטה. כל אחד שיקבל את

זה לפי מצפונו.

עו"ד אריאל עזריה : עוד מילה אני רוצה.

מר יחיאל טוהמי : לא, אני סיימתי. אתה באת מאוחר, אני סיימתי. עכשיו

שאלה, עוד פעם תשובה ועוד פעם שאלה ועוד פעם תשובה.

עו"ד אריאל עזריה : אני רק רוצה לשאול שאלה אחת את היועץ המשפטי. מה

המשמעות,

מר יחיאל טוהמי : שאלנו אותו כבר.

עו"ד אריאל עזריה : אז אני לא שמעתי. מה המשמעות אם ההצבעה הזו לא

עוברת?

עו"ד שרון שטיין : אז היא לא עוברת. אין תיקון לתקציב. התקציב נשאר כמו

שהוא.

עו"ד אריאל עזריה : ואז זה עולה שוב? זה יכול לעלות שוב?

עו"ד שרון שטיין: לא, אסור, אני לא יכול להעלות את זה עוד פעם 3 חודשים.

מר יחיאל טוהמי: זה הולך למקום אחר.

עו"ד שרון שטיין: זה כמו הסיפור שהיה,

מר פבל פולב: בגלל זה אני מבקש לא להעלות את זה להצבעה. אתה עושה

את זה בכוח.

עו"ד שרון שטיין: לא עושה בכוח.

מר פבל פולב: הרי עשית ישיבה אחרי 10 ימים, לא היה קשה. הבאת אנשים

מהבית.

עו"ד שרון שטיין: אבל גם בפעם הקודמת,

מר פבל פולב: אז תעשה את זה עוד יומיים.

מר אלי שבירו: מותר לזמן את הישיבה לא בעוד 3 חודשים, אם כולם

חותמים והם מסכימים,

מר יחיאל טוהמי: אני יודע.

עו"ד שרון שטיין: בפעם הקודמת לא עשיתם את זה.

עו"ד אריאל עזריה: מה זה כולם? מי זה כולם?

מר אלי שבירו :

כל חברי המועצה. 11 חברי מועצה.

מר יחיאל טוהמי :

אני מעלה את זה להצבעה.

מר פבל פולב :

על המצפון שלך ההצבעה הזאת.

מר יחיאל טוהמי :

אבל אתה לא תפריע לי עכשיו.

מר פבל פולב :

ההצבעה הזאת על המצפון שלך.

מר יחיאל טוהמי :

אתה לא תפריע לי. פבל, אתה לא מפריע לי. אלי אמר שאם

כולנו נחתום – זה נכון.

מר אלי שבירו :

נכון.

מר יחיאל טוהמי :

אם אתה לא יודע, אז זה בסדר. אם אתה יודע, אז זה בסדר.

אתה לא מפריע לי. אני מעלה להצבעה. אם נחליט מחר, כמו שאלי אומר, ונחתום 11, זה כן עובר.

מר פבל פולב :

או קיי.

מר יחיאל טוהמי :

אז אני מבקש להעלות את זה להצבעה, בבקשה.

מי בעד שינוי מספר 1 בתקציב? הצביעו בעד: טוהמי, אריאל, לודה. מי נגד? הצביעו נגד: יוסי חן, אבי סמו, פבל פולב, מקס ואלי שבירו. הישיבה הזו מסתיימת.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (3 בעד): מר יחיאל טוהמי, עו"ד אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, 5 נגד: מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, מר

אלי שבירו) לא לאשר את שינוי מס' 1 להצעת התקציב הרגיל לשנת 2012.

מוטי אמיר
מנכ"ל העירייה

יחיאל טוהמי
סגן ראש העיר